

РЕШЕНИЕ

№ 25090

гр. София, 22.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в
публично заседание на 26.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **1652** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 – 204 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 104, ал. 1 вр. чл.125от Закона за държавния служител (ЗДСл) Образувано е по искова молба от 06.02.2025г. на Н. Г. Г. с адрес в [населено място], срещу Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/ с предявен иск на основание чл. 104, ал. 1 ЗДСл, след отмяна на заповед №СП-015/27.02.2023г. на Председателя на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/. С Решение №4767/14.07.2023г. по адм. дело №3384/2023г. на АССГ, Първо отделение, 9-ти състав, потвърдено с Решение № 953/26.01.2024г. на ВАС по адм. дело №10022/2023г. по описа на ВАС е отменена заповед №СП-015/27.02.2023г. на Председателя на КРС .

С исковата молба се иска от съда да бъде осъден ответника да заплати обезщетение в размер на 18000 лева, представляващ обезщетение за оставане без работа за периода от 27.02.2023г. до 27.08.2023г., определено като средна стойност между минимума и максимума на основната месечна заплата за длъжността, която ищецът е заемал – „главен инспектор“ в отдел „Инспекция на съобщенията“, Главна дирекция „Мониторинг и контрол на съобщенията“ в КРС, ведно със законната лихва за забава от датата на завеждането на иска до окончателното и заплащане. Претендират се и разноските по делото.

В съдебно заседание процесуалният представител на ищеца поддържа искова молба, като представя списък на разноските по делото по чл. 80 ГПК с договор за правна помощ и доказателства за извършени плащания по делото.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор от ответника, с който се оспорва исковата молба като неоснователна и недоказана.

Ответникът – Комисията за регулиране на съобщенията в съдебно заседание, чрез своя процесуален представител, оспорва исковата молба. Поддържа подадения отговор по чл. 131 от ГПК и претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП не изпраща представител по делото.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не се спори по делото, че Н. Г. Г. е заемал длъжността „главен инспектор“ в отдел „Инспекция на съобщенията“, Главна дирекция „Мониторинг и контрол на съобщенията“ в КРС.

Със заповед №СП-015/27.02.2023г. на Председателя на Комисията за регулиране на съобщенията е прекратено служебното правоотношение на Н. Г. Г..

С Решение №4767/14.07.2023г. по адм. дело №3384/2023г. на АССГ, Първо отделение, 9-ти състав, потвърдено с Решение № 953/26.01.2024г. на ВАС по адм. дело №10022/2023г. по описа на ВАС, е отменена заповед №СП-015/27.02.2023г. на Председателя на КРС.

Видно представените по делото доказателства-РКО за месец март 2024г. на ищеца Н. Г. Г. е изплатено от ответника обезщетение по чл. 104, ал. 1 ЗДСл в размер на 9 900.00лв. /л.30/.

В хода на съдебното производство са приобщени копия от трудовата и служебната книжка на ищеца, видно от които ищецът не е заемал друга държавна служба след датата на прекратяване на служебното му правоотношение в КРС.

В хода на съдебното производство ответникът е представил извлечение от поименно щатно разписание към 01.01.2024г. в КРС /което по данни на ответника е същото и приложимо и към 26.01.2024г./, видно от което минималният размер на основаната месечна заплата за длъжността „главен инспектор“ в отдел „Инспекция на съобщенията“, Главна дирекция „Мониторинг и контрол на съобщенията“ в КРС е била 933.00лв., а максималният размер е била 3200 лв. към дата 26.01.2025г.-датата на влизане в сила на решението на съда, с което е отменена заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на ищеца /л.120/.

По делото е назначена и изготвена съдебно оценителна експертиза- л.142 и сл., която дава отговор на поставените от страните и от съда въпроси, вкл. на въпроса на съда- да се определи размера на обезщетението като се умножи по шест месеца размера на основната заплата /средноаритметично между минималната и максималната заплата за длъжността, заемана от ищеца към датата на прекратяване на служебното му правоотношение, а именно „Главен инспектор“ с втори младши ранг в Отдел „Инспекция на съобщенията“, Главна дирекция „Мониторинг и контрол на съобщенията“ в КРС/ на ищеца към датата на влизане на съдебното решение в сила, а именно 26.01.2024 г., като от така получената сума при изчисляване размера на дължимото обезщетение да бъде приспадната като разлика сумата, която е изплатена на ищеца за обезщетение съгласно представените по делото РКО.

Въз основа на установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Предявеният иск с правно основание чл. 104, ал. 1 от ЗДСл е допустим, като съгласно чл. 205 от АПК, искът е предявен срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. В случая това е Комисията за регулиране на съобщенията, което е юридическо лице на бюджетна издръжка.

След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, съгласно чл. 236, ал. 2 от ГПК, настоящият съдебен състав намира иска за частично основателен. Съгласно чл. 104, ал. 1 от ЗДСл, когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда, държавният служител има право на обезщетение в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на невявяването му да заеме службата, за цялото време, през което не заема държавна служба, но

не за повече от 6 месеца. Когато е бил назначен на друга държавна служба с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението, изчислени въз основа на основната заплата, съответно основното възнаграждение.

В конкретния случай безспорно е налице прекратяване на служебното правоотношение на държавния служител, признато за незаконно с влязло в сила съдебно решение, като ищецът Н. Г. Г. е бил без работа, считано от 27.02.2023 г.

Разпоредбата на чл. 104, ал. 1 от ЗДСл предвижда, че когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда държавният служител има право на обезщетение в размер на основната си заплата за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца.

Във връзка с това съдът намира, че искът е основателен за периода от шест месеца, предвиден в чл.104 ЗДСл.

Съгласно съдебната практика при определяне на размера на обезщетението се взема предвид средната стойност между минимума и максимума на основните заплати за съответната длъжност-Решение №855/11.07.2016г. на ВАС по адм. дело №258/2016г. на ВАС и Решение №3916/29.03.2017г. на ВАС по адм. дело №13768/2015г. по описа на ВАС/.

В тази насока съдът взе предвид, че към 26.01.2024г г. - датата на влизане в сила на Решение №4767/14.07.2023г. по адм. дело №3384/2023г. на АССГ, Първо отделение, 9-ти състав, потвърдено с Решение № 953/26.01.2024г. на ВАС по адм. дело №10022/2023г. по описа на ВАС, с което е отменена заповед №СП-015/27.02.2023г. на Председателя на КРС, минималният размер на основаната месечна заплата за длъжността „главен инспектор“ в отдел „Инспекция на съобщенията“, Главна дирекция „Мониторинг и контрол на съобщенията“ в КРС е била 933.00лв., а максималният размер е била 3200 лв., то средният размер на основната заплата е 2066.50лв. / 933.00лв. +3200.00лв. : 2/. Така получената сума в размер на 2066.50 лв. следва да се умножи по 6 /броя на месеците на предвиденото в чл.104 ЗДСл обезщетение/, като получената сума е в размер на 12 399.00 лв. От така получена сума следва да бъде приспаданото обезщетение в размер на 9 900.00лв., получено от ищеца съгласно РКО за м. март 2024г. и се получава сумата в размер на 2 499.00лв., който всъщност е размера на дължимото обезщетение като остатък след полученото.

Предвид гореизложеното в частта до претендираната сума от 2 499.00лв. искът следва да бъде отхвърлен, тъй като на ищеца вече изплатено обезщетение в размер на 9900.00лв. и възраженията на ищеца от последното съдебно заседание, че не му е изплащано обезщетение са неоснователни, тъй като се опровергават от представените по делото доказателства, а именно- РКО за месец март 2024г. на ищеца Н. Г. Г. е изплатено от ответника по чл. 104, ал. 1 ЗДСл обезщетение в размер на 9 900.00лв. /л.30/.

Съдът счита, че въпросите на страните, на които е даден отговор в съдебно-икономическата експертиза, макар да са свързани с упражняване правото на защита на страните, са извън предмета на делото, поради което заключението в експертизата в тази част не следва да бъде кредитирано. От друга страна, по отношение на отговора на въпроса на съда, настоящият съдебен състав счита, че вещото лице неправилно е посочило минималния и максималния размер на възнаграждението за длъжността към 26.01.2024г., поради и което изчислената сума е неправилна и не следва да бъде кредитирана.

Правото на лихва върху претендираното обезщетение е акцесорно, поради което предвид частичната основателност на иска, трябва да бъде присъдена и претендираната лихва върху сумата от 2 499.00 лева. Относно началния момент на дължимост на лихвата трябва да бъде взето

предвид Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. на ВКС по тълкувателно гр. д. № 3/2004 г., ОСГК. Съгласно т. 4 от цитираното тълкувателно решение при незаконни актове на администрацията началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението, както и началният момент на погасителната давност за предявяване на иска за неговото заплащане е влизане в сила на решението, с което се отменят унищожаемите административни актове, при нищожните - това е моментът на тяхното издаване, а за незаконни действия или бездействия на административните органи - от момента на преустановяването им. В случая, доколкото заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е прогласена за отменена от съда, намира приложение първата хипотеза на т.4 от посоченото тълкувателно решение и именно от този момент ответникът изпада в забава и се дължи мораторна лихва. Следователно лихвата трябва да бъде присъдена от датата на влизане в сила на съдебното решение, с което е отменена заповед №СП-015/27.02.2023г. на Председателя на КРС, а именно- 26.01.2024г.

На основание [чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ](#), ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноски в производството. Съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска. Предвид изхода на делото и специалната разпоредба на чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ в полза на ищцата трябва да бъдат присъдени разноски. Ищецът е заплатил хонорар за адвокат в размер на 1200 лева и сумата в размер на 300.00лв. за експертиза по делото, предвид представения списък на разноските и договора за правна защита /л.164 и сл./, и банковите платежни нареждания за превод по банков път. Съответна на уважената част от исковата молба се явява сумата за разноски в размер на 208.25 лева.

Водим от горното, Административен съд София-град, I отделение, 21 - ви състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА Комисията за регулиране на съобщенията да заплати на Н. Г. Г., ЕГН [ЕГН], обезщетение по чл. 121, ал. 1, т. 3, вр. 104, ал. 1 от ЗДСл в размер на 2 499.00 лева, ведно със законната лихва върху посочената сума, считано от 26.01.2024 г. до окончателното изплащане на сумата, както и разноските по водене на делото в размер на 208.25 лева.

ОТХВЪРЛЯ иска на Н. Г. Г., ЕГН [ЕГН] срещу Комисията за регулиране на съобщенията, с правно основание чл. 121, ал. 1, т. 3, вр. 104, ал. 1 от ЗДСл, в частта над присъдената сума за обезщетение от 2 499.00 лева и в частта относно претендираната лихва за забава върху горницата над присъдената сума.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: